

Correctionele rechtbank van Brussel (NL), 19 mei 2016, 60ste kamer

Notienummer parket: BR.29.L6.35293-12

Op verzet tegen vonnis nr. (...) d.d. 3 maart 2015

INZAKE VAN:

1. A. R., zonder beroep, geboren te Botosani (Roemenië) op (...), zonder gekende woonplaats in het Rijk, en verblijvende (...), van Roemeense nationaliteit, thans aangehouden in de gevangenis van Vorst.
2. A. G., zonder beroep, geboren te Brasov (Roemenië) op (...), met als AFIS-nummer (...), zonder gekende woonplaats in het Rijk, verblijvende te (...), van Roemeense nationaliteit, thans aangehouden in de gevangenis van Vorst - Berkendael.
3. A. S., zonder beroep, geboren in Roemenië op (...), zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk, maar verblijvende te (...), van Roemeense nationaliteit, thans aangehouden in de gevangenis van Vorst,
4. D. M., zonder beroep, geboren in Roemenië op (...), met als AFIS-nummer (...), zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk, maar verblijvende te (...), van Roemeense nationaliteit thans aangehouden in de gevangenis van Vorst - Berkendael,

VERZETDOENDE PARTIJEN

Die verschenen en werden bijgestaan door Mr. L. B. en Mr. A. V., advocaten.

TEGEN:

**HET OPENBAAR MINISTERIE
EN:**

Het FEDERAAL CENTRUM VOOR DE ANALYSE VAN MIGRATIESTROMEN, BESCHERMING VAN DE GRONDRECHTEN VAN VREEMDELINGEN EN DE SRTIJD TEGEN MENSENHANDEL als rechtsopvolger van Het CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSEN EN VOOR RACISMEBESTRIJDING, te 1000 Brussel, Koningsstraat 138, en woonstkeuze doende op het kantoor van hun raadsman Me Q. P., advocaat, te (...);

BURGERLIJKE PARTIJ

Die werd vertegenwoordigd door Mr. P. Q., advocaat.

A. R., A. G., A. S. en D. M. hebben verzet aangetekend tegen een vonnis van 3 maart 2015 gewezen door de 60° kamer van deze rechtbank waarbij zij elk bij verstek werden veroordeeld, uit hoofde van de tenlasteleggingen A, B, C en D vermengd tot :

een hoofdgevangenisstraf van 5 JAAR, met onmiddellijke aanhouding, een geldboete van 1.000 EUR, gebracht op 6.000 EUR, een bedrag van 25 EUR, verhoogd met de wettelijke opdecimen tot 150,00 EUR als bijdrage aan het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en occasionele redders, de vaste vergoeding van 51,20 EUR, de gerechtskosten, hoofdelijk, ten totale bedrage van 1.619,97 EUR,

A. R., A. G., A. S. en D. M. werden elk veroordeeld tot de ontzetting van de rechten bedoeld in artikel 31 van het Strafwetboek voor een termijn van vijf jaar.

Bij toepassing van artikelen 42, 3°, 43bis en 433 novies van het Strafwetboek werd een bedrag van 5.920 EUR in hoofde van A. R., 11.480 EUR in hoofde van A. G., 11.918 EUR in hoofde van A. S. en 10.550 EUR in hoofde van D. M. verbeurd verklaard als vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de bewezen verklaarde misdrijven voortvloeien.

Op burgerlijk gebied werden A. R., A. G., A. S. en D. M. hoofdelijk veroordeeld tot betaling aan de burgerlijke partij Het FEDERAAL CENTRUM VOOR DE ANALYSE VAN MIGRATIESTROMEN, BESCHERMING VAN DE GRONDRECHTEN VAN VREEMDELINGEN EN DE SRTIJD TEGEN MENSENHANDEL als rechtsopvolger van Het CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSEN EN VOOR RACISMEBESTRIJDING van de som van 1 EUR, te vermeerderen met de gerechtelijke intresten tegen de wettelijke rentevoet vanaf vandaag en de rechtsplegingsvergoeding bepaald op 82,50 EUR.

A. R., A. G., A. S. en D. M. worden vervolgd voor:

Beklaagd van,

In het gerechtelijk arrondissement Brussel, Tussen 8 mei 2011 en 19 oktober 2012,

- om het misdrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks meegewerkt te hebben,
- om, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,
- om, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben,

A. Tussen 8 mei 2011 en 19 oktober 2012,

De eerste (R. A.), de tweede (G. A.), de derde (S. A.) en de vierde (M. D.),

Het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de

overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, de wisseling of de overdracht van de controle over hem teneinde ten aanzien van deze personen, het misdrijf te laten plegen dat bedoeld wordt in artikel 433 ter § 1. 1° van het Strafwetboek, te weten het aanwerven, meenemen, wegbrengen, bij zich houden van een persoon teneinde hem over te leveren aan de bedelarij, hem ertoe aanzetten te bedelen of door te gaan met bedelen, of hem ter beschikking van een bedelaar te stellen opdat deze laatste zich van hem zou bedienen om het openbaar medelijden op te wekken, waarbij zijn toestemming van geen belang was.

met de verzwarende omstandigheden (art. 433septies SW) dat 2° het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, met name een handicap aan het been, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken,

6° dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt,

7° dat het misdrijf een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betrof, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet,

met name ten aanzien van:

A.1 G. B.,

A.2 I. O.,

A.3 N. I.,

A.4 niet geïdentificeerde bedelaars,

B. Tussen 8 mei 2011 en 19 oktober 2012,

De eerste (R. A.), de tweede (G. A.), de derde (S. A.) en de vierde (M. D.),

Het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, de wisseling of de overdracht van de controle over hem teneinde ten aanzien van deze personen, het misdrijf te laten plegen dat bedoeld wordt in artikel 433 ter § 1. 2° van het Strafwetboek, te weten het exploiteren, op welke manier ook, van eens anders bedelarij, waarbij zijn toestemming van geen belang was.

met de verzwarende omstandigheden (art. 433septies SVV) dat:

2° het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, met name een handicap aan het been, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken, 6° dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt

7° dat het misdrijf een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betrof, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet,

met name ten aanzien van:

B.1 G. B.,

B.2 I. O.,

B.3 N. I.,

B.4 niet geïdentificeerde bedelaars,

C. tussen 8 mei 2011 en 19 oktober 2012,

De eerste (R. A.), de tweede (G. A.), de derde (S. A.) en de vierde (M. D.),

Een persoon te hebben aangeworven, meegenomen, weggebracht, bij zich gehouden teneinde hem over te leveren aan de bedelarij, hem ertoe te hebben aangezet te bedelen of door te gaan met bedelen, of hem ter beschikking van een bedelaar te hebben gesteld opdat deze laatste zich van hem zou bedienen om het openbaar medelijden op te wekken,

met de verzwarende omstandigheden (art. 433quater SW) dat:

2° het misdrijf gepleegd is door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, met name een handicap aan het been, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken,

met name:

C.1 G. B.,

C.2 I. O.,

C.3 N. I.,

C.4 niet geïdentificeerde bedelaars,

D. Tussen 8 mei 2011 en 19 oktober 2012,

De eerste (R. A.), de tweede (G. A.), de derde (S. A.) en de vierde (M. D.),

op welke manier ook, eens anders bedelarij te hebben geëxploiteerd

met de verzwarende omstandigheden (art. 433quater SVV) dat

2° het misdrijf gepleegd is door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, met name een handicap aan het been, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten

misbruiken,

met name van

D.1 G. B.

D.2 I. O.

D.3 N. I.

D.4 niet geïdentificeerde bedelaars,

VORDERING in toepassing van artikel 42.3°, 43 bis en 433 novies van het STRAFWETBOEK

Overwegende dat de eerste (R. A.), de tweede (G. A.), de derde (S. A.) en de vierde (M. D.) beklaagde tevens gedagvaard worden om zich overeenkomstig de artikelen 42, 30, 43bis en 433novies van het Strafwetboek te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van euro 39.868, zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen (pv's 39826/ 12, 41544/12 en 44273/12) waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagden, de geldwaarde ervan dient te ramen.

1. BEOORDELING WAT DE ONTVANKELIJKHEID VAN HET VERZET BETREFT,

De verstekken waren aan de verzetdoende partijen te wijten.

1.1 Op strafgebied

Overeenkomstig artikel 187 van het Wetboek van Strafvordering kan de bij verstek veroordeelde - indien de betekening van het vonnis niet aan hem in persoon is gedaan - in verzet komen binnen een termijn van vijftien dagen na de dag waarop hij van de betekening kennis heeft gekregen. Indien hij hiervan kennis heeft gekregen door de betekening van een Europees aanhoudingsbevel of een uitleveringsverzoek, zoals in casu het geval is, kan hij in verzet komen binnen een termijn van vijftien dagen na de dag waarop hij werd overgeleverd.

A. G. werd op 19 februari 2016 overgeleverd aan België. Op diezelfde dag werd het vattingsbevel haar betekend. Zij tekende op 24 februari 2016 op strafgebied verzet aan tegen het verstekvonnis van 3 maart 2015 van deze kamer, bij verklaring afgelegd voorde ambtenaar daartoe afgevaardigd bij de strafinrichting te Vorst-Berkendael

Het verzet van A. G. op strafgebied is aldus naar tijd en vorm regelmatig en bijgevolg ontvankelijk.

A. R., A. S. en D. M. werden op 24 februari 2016 overgeleverd aan België. Op diezelfde dag werden de vattingsbevelen hen betekend. Zij tekenden op 25 februari 2016 verzet aan op strafgebied tegen het verstekvonnis van 3 maart 2015 van deze kamer, bij verklaring afgelegd voor de ambtenaar daartoe afgevaardigd bij de strafinrichting te Vorst voor wat A. R. en A. S. betreft, en bij de strafinrichting te Vorst-Berkendael voor wat D. M. betreft.

De verzetten van A. R., A. S. en D. M. op strafgebied zijn aldus naar tijd en vorm regelmatig en bijgevolg ontvankelijk.

1.2 Op burgerlijk gebied

Op 7 maart 2016 hebben A. R., A. G., A. S. en D. M. verzet aangetekend op burgerlijk gebied tegen het verstekvonnis van 3 maart 2015 van deze kamer.

A. G. heeft pas op de zeventiende dag na de dag waarop zij werd overgeleverd verzet aangetekend op burgerlijk gebied. Haar verzet op burgerlijk gebied is laattijdig en dienvolgens onontvankelijk.

De verzetten van A. R., A. S. en D. M. op burgerlijk gebied zijn naar tijd en vorm regelmatig en bijgevolg ontvankelijk.

2. DE PROCEDURE

Op de openbare terechtzittingen van 12, 19 en 21 april 2016 werd de zaak op verzet behandeld. De rechtbank heeft gehoord:

- A. R., A. G., A. S. en D. M., de verzetdoende partijen, bijgestaan door hun advocaten Mr. L. B. en Mr. A. V., in hun uitleg met betrekking tot de ontvankelijkheid van het verzet en middelen van verzet, die besluiten en een stukkenbundel neerleggen,
- Het openbaar ministerie bij het parket van Brussel, in zijn samenvatting en conclusies,
- Mr. P. Q., advocaat die de burgerlijke partij vertegenwoordigde in haar uitleg, middelen en eisen, en die naar zijn eerder neergelegde nota verwijst in het kader van de verstekprocedure.

A. R., A. G., A. S. en D. M. hebben de gelegenheid gekregen om als laatste het woord te nemen.

3. BEOORDELING

3.1 Wat de incriminatieperiode betreft

De verdediging stelt verkeerdelijk dat op basis van het strafdossier onmogelijk kan worden uitgemaakt hoe de incriminatieperiode gaande van 8 mei 2011 tot en met 19 oktober 2012 werd bepaald. Zij zijn immers reeds sedert januari 2011 gestart met bedelen.

De startdatum van de incriminatieperiode is gebaseerd op het financieel onderzoek dat heeft aangetoond dat er vanaf 9 mei 2011 grote bedragen door A. R., A. G., A. S. en D. M. werden getransfereerd naar familieleden in Roemenië. De einddatum valt samen met de huiszoeking op 18 oktober 2012 waarna A. G. en D. M. België hebben verlaten.

3.2 Wat de schending van de rechten van verdediging betreft

De verdediging stelt in besluiten nooit geïnformeerd geweest te zijn over de lopende zaak tegen hen.

A. G. en D. M. werden op 18 oktober 2012 aangetroffen naar aanleiding van de uitgevoerde huiszoeking en verhoord waarna zij werden vrijgelaten. Ze werden tijdens hun verhoor door de politiediensten ingelicht als volgt: " Mag ik U doen opmerken dat U het voorwerp uitmaakt van een gerechtelijk onderzoek en dat U tot nader order ter beschikking dient te blijven van het Belgische gerecht. Gelieve onze diensten dan ook in kennis te stellen van zodra U de intenties heeft om het land te verlaten", D. M. antwoordt hierop: " Ik neem hier nota van".

De verdediging kan aldus moeilijk voorhouden dat haar rechten van verdediging werden geschonden. Zij waren - althans D. M. en A. G.- op de hoogte gebracht van een onderzoek tegen hen maar kozen ervoor België te verlaten.

3.3. Wat de grond van de zaak betreft

A. R., A. G., A. S. en D. M. betwisten de tenlasteleggingen A, B, C en D. Er is volgens hen helemaal geen sprake van exploitatie van bedelarij. Zij wijzen de rechtbank erop dat binnen de Romacultuur elkeen solidair is ten opzichte van de anderen. Zij vormen een gemeenschap en familie en houden ervan om samen te leven. Het dossier heeft volgens hen betrekking op menselijk lijden en de noodzaak om te overleven.

De omstandigheid dat de verzetdoende partijen de hen ten laste gelegde feiten ontkennen is een element dat door de rechtbank dient geapprecieerd te worden maar is uiteraard niet doorslaggevend bij het bepalen van schuld of onschuld. De rechtbank heeft geen bekentenis van een beklagde nodig om een feit als bewezen te kunnen verklaren en een beklagde te kunnen veroordelen. De rechtbank dient zich te laten leiden door haar innige overtuiging. Er dient aldus geen wetenschappelijke zekerheid bereikt te worden en ook geen bewijs van schuld aangedragen te worden dat een mathematische of wetenschappelijke zekerheid biedt. In strafzaken kunnen vermoedens van feitelijke aard als bewijsmiddel dienen.

De rechtbank is van oordeel dat op basis van de elementen van het strafdossier, meer bepaald de gedetailleerde vaststellingen van de politiediensten, de observaties, het Financieel onderzoek, de resultaten van de huiszoeking en de tegenstrijdige verklaringen afgelegd door de verzetdoende partijen met betrekking tot hun onderlinge familiebanden met de slachtoffers, hun komst naar België, hun verblijf in België, hun bedelactiviteiten en hun geldtransfers, afdoende vaststaat dat zij de bedelarij van B. G. en O. I. hebben georganiseerd en uitgebuit.

De verzetdoende partijen wijzen de rechtbank in besluiten op de sterke familiale band die er zou bestaan met de slachtoffers B. G. en O. I.. De rechtbank stelt vast dat de verzetdoende partijen en slachtoffers hieromtrent tegenstrijdige verklaringen afleggen.

O. I. verklaart na de huiszoeking op 18 oktober 2012 dat hij in de (...) bij familie inwoont. Merkwaardig genoeg kent hij hun namen niet en weet hij niet hoe de familiebanden in elkaar steken. Volgens A. G. zou B. G. reeds sedert zijn twaalfde jaar bij D. M. en A. S. hebben ingewoond. B. G. schetst echter een ander levensverloop. Ook D. M. rept hier met geen woord over in haar verhoor. Zij stelt B. G. en O. I. in het Noordstation te hebben aangetroffen en hen te hebben uitgenodigd te verblijven in de (...) om alzo de huurkosten te kunnen delen.

De verdediging stelt terecht dat het strafdossier geen afdoende bewijzen bevat dat de verzetdoende partijen buiten B. G. en O. I. nog andere bedelaars zouden hebben uitgebuit. Zij dienen dienvolgens te worden vrijgesproken voor wat de tenlasteleggingen A3, A4, B3, B4, C3, C4, D3 en D4 betreft.

Het dient te worden benadrukt dat solidariteit haar grenzen kent. Het strafdossier toont naar het oordeel van de rechtbank aan dat de verzetdoende partijen B. G. en O. I., hulpeloze personen van Roemeense nationaliteit met een zeer zware fysieke handicap hebben geronseld, mee naar België hebben gebracht of laten overkomen, hen alhier hebben gehuisvest en in zeer menonwaardige omstandigheden hebben laten werken.

Uit de verrichte observaties zowel buiten als binnen de BOM-wetgeving blijkt dat de verzetdoende partijen gedurende een vrij lange tijdsperiode als volgt te werk zijn gegaan: De bedelactiviteiten vinden plaats op publieke en drukke plaatsen. De verzetdoende partijen verplaatsen zich met het openbaar vervoer of te voet doch nooit samen met hun slachtoffers. Bij hun aankomst hebben de verzetdoende partijen een kort oogcontact met hun slachtoffers die aan het bedelen zijn en vervolgens begeven ze zich naar een zitbank of tram- en bushalte teneinde er hun slachtoffers, die ze verder negeren, continu in het oog te houden. Na enige tijd vervoegt de bedelaar hen om zijn geld op een discrete manier af te geven en krijgt hij iets te eten of te drinken, waarna hij terug gaat bedelen.

De politiediensten hebben tijdens hun observaties duidelijk vastgesteld dat de verzetdoende partijen een controlefunctie uitoefenden en het bedelgeld in ontvangst namen. Uit de verklaringen van D. M. en A. G. blijkt trouwens dat ze erkennen het geld van hun slachtoffers mee naar huis te hebben genomen.

De rechtbank is ook van oordeel dat op basis van de resultaten van het financieel onderzoek het vaststaat dat de verzetdoende partijen hun slachtoffers hebben uitgebuit. Het bankonderzoek heeft aangetoond dat de verzetdoende partijen die in België niet beschikten over enige legale inkomsten, samen maar liefst 39.868 EUR hebben overgemaakt naar verschillende familieleden in Roemenië.

D. M. en A. G. verklaarden in tempore non suspecto per dag maximum 15 EUR te verdienen met het bedelen. Op basis van hun eigen bedelactiviteiten en deze van A. R. en S. is het onmogelijk rekening houdend met de tijdsperiode van hun verblijf in België een bedrag van 39.868 EUR te verzamelen en over te schrijven. Een dergelijk bedrag kan alleen maar verklaard worden door gelden van andere bedelaars te centraliseren voor henzelf. A. G. verklaart trouwens dat de gelden van haarzelf, deze van haar echtgenoot, haar schoonmoeder en B. G. werden samengelegd.

Het dient te worden opgemerkt dat D. M. en A. G. tijdens hun verhoor voor de politiediensten trouwens verklaren niets aan de bedelactiviteiten over te houden en geconfronteerd met de resultaten van het bankonderzoek hebben ze geen aanvaardbare uitleg voor de geldtransferts.

Merkwaardig is dat A. R. en S. tijdens hun verhoor in maart 2016 na uitlevering aan België het plots hebben over de verkoop van tweedehandskledij daar waar hun echtgenotes daar nooit met één woord over gerept hebben tijdens hun verhoor van 18 oktober 2012. De rechtbank kan zich niet van de indruk ontdoen dat deze verklaringen werden afgelegd na kennisname van het

dossier en om alsnog te proberen aan de geldtransfers een geloofwaardige en aannemelijk uitleg te geven. Ook de verklaringen van B. G. en O. I. die in het stukkenbundel van de verdediging worden bijgebracht en werden afgelegd in maart 2016 moeten in die context gezien worden. Het is trouwens niet geweten in welke omstandigheden B. G. en O. I. deze verklaringen hebben afgelegd en of ze dat uit vrije wil hebben gedaan dan wel gedwongen werden. De rechtbank houdt dan ook geen rekening met deze bijgebrachte verklaringen.

A. R., A. G., A. S. en D. M. hebben op volledig eigengereide en egoïstische wijze twee Roemeense medemensen als bedelaars geëxploiteerd zonder enig respect voor hun waardigheid en integriteit. Zij hebben buitensporige winsten gegenereerd die zij uitsluitend voor zichzelf hebben gehouden hetgeen bewezen wordt door de geldtransfers naar familieleden in Roemenië.

Ook de verzwarende omstandigheden dat de verzetdoende partijen van de betrokken activiteiten een gewoonte hebben gemaakt en misbruik hebben gemaakt van de kwetsbare toestand van hun slachtoffers is aangetoond. Zij hebben gedurende een vrije lange periode herhaaldelijk de fysieke handicaps van O. I. en B. G. uitgebuit en misbruikt om zodoende hogere winsten voor henzelf te bekomen.

De rechtbank dient evenwel vast te stellen dat het strafdossier onvoldoende elementen bevat waaruit blijkt dat de verzetdoende partijen de misdrijven weerhouden onder de tenlasteleggingen A en B hebben gepleegd in het kader van een vereniging. Zij waren familiaal misschien goed georganiseerd maar dit wijst nog niet op een vereniging zoals voorzien in artikel 322 van het Strafwetboek.

De tenlasteleggingen A en B dienen dienvolgens te worden beperkt in die zin dat lastens de verzetdoende partijen de verzwarende omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming is aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging zoals voorzien door artikel 433 septies 7° wegvalt.

4. STRAFTOEMETING

4.1.

De feiten die het voorwerp uitmaken van de bewezen verklaarde tenlasteleggingen A1 zoals beperkt, A2 zoals beperkt, B1 zoals beperkt, B2 zoals beperkt, C1, C2 en D1, D2 zijn de uiting van eenzelfde misdadig opzet in hoofde van A. R., A. G., A. S. en D. M., zodat met toepassing van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek slechts één straf moet worden opgelegd, met name de zwaarste.

De rechtbank tilt bijzonder zwaar aan deze feiten. De misdrijven die door A. R., A. G., A. S. en D. M. werden gepleegd zijn ernstig, laakbaar en maatschappelijk onaanvaardbaar. Zij hebben Roemeense medemensen als bedelaars geëxploiteerd, hetgeen getuigt van een verregaande immoraliteit, afwezigheid van enig normbesef en gebrek aan respect voor de fysieke en psychische integriteit van hun slachtoffers. Het kan niet worden getolereerd dat A. R., A. G., A. S. en D. M. misbruik maakten van de bijzondere kwetsbare positie waarin hun slachtoffers verkeerden ten gevolge van hun handicap om zich alzo te verrijken.

Een gevangenisstraf voor de duur zoals hierna bepaald is de enige aangepaste bestraffing en dringt zich op teneinde A. R., A. G., A. S. en D. M. inzicht te doen krijgen in de door hen gestelde daden. De straftoemeting moet ook tegemoetkomen aan de noodzaak van individuele en algemene preventie.

Bij deze beoordeling houdt de rechtbank voorts rekening met:

- de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten,
- de omstandigheden waarin ze werden gepleegd,
- de persoonlijkheid van A. R., A. G., A. S. en D. M. zoals tot uiting gekomen tijdens het onderzoek ter terechtzitting.

Er dient tevens een geldboete te worden opgelegd zoals hierna bepaald. Gemakkelijk, winstbejag was immers de enige hoofdbetrachting in hoofde van A. R., A. G., A. S. en D. M..

Gelet op het blanco strafrechtelijk verleden van A. R., A. G., A. S. en D. M. en het tijdsverloop sedert het plegen van de feiten is de rechtbank van oordeel dat de tenuitvoerlegging van de gevangenisstraffen kan worden uitgesteld voor een gedeelte zoals hierna bepaald.

4.2.

Het openbaar ministerie vordert in toepassing van de artikelen 42.3°, 43 bis en 433 novies van het Strafwetboek de bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen die rechtstreeks zouden verkregen zijn uit de misdrijven waarvoor A. R., A. G., A. S. en D. M. worden vervolgd. Dit voordeel wordt in totaal begroot op 39.868 EUR.

De rechtbank is van oordeel dat deze verbeurdverklaring dient te worden uitgesproken. Het zou maatschappelijk onaanvaardbaar zijn dat de beklaagden de vermogensvoordelen die zij uit hun laakbare activiteiten hebben gehaald zouden kunnen behouden.

Noch artikel 50 Strafwetboek noch enig andere wettelijke bepaling laat de rechter toe om verschillende personen hoofdelijk tot eenzelfde straf te veroordelen ook al betreft het een bijkomende straf. Niets weerlegt de rechter evenwel om het te verbeurd te verklaren bedrag onder de veroordeelden te verdelen. De verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen wordt dienvolgens verdeeld zoals hierna bepaald.

4.3.

A. R., A. G., A. S. en D. M. dienen hoofdelijk veroordeeld te worden tot de gerechtskosten.

5. OP BURGERLIJK GEBIED

Het FEDERAAL CENTRUM VOOR DE ANALYSE VAN MIGRATIESTROMEN, BESCHERMING VAN DE GRONDRECHTEN VAN VREEMDELINGEN EN DE SRTIJD TEGEN MENSENHANDEL als rechtsopvolger van Het CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSEN EN VOOR RACISMEBESTRIJDING, heeft zich burgerlijke partij gesteld. Zij is bevoegd op te treden gelet op haar wettelijke opdracht en bevoegdheid inzake de strijd tegen mensenhandel. Haar vordering is ontvankelijk voor zover gericht tegen A. R., A. S. en

D. M.. Het verzet van A. G. op burgerlijk gebied is immers onontvankelijk wegens laattijdig.

De burgerlijke partij vordert een principiële morele schadevergoeding van 1 EUR, bedrag dat kan worden toegekend. A. R., A. S. en D. M. worden hoofdelijk veroordeeld tot het betalen van deze schadevergoeding.

Aan de burgerlijke partij wordt ook een basisrechtsplegingvergoeding van 82,50 euro toegekend.

OM DEZE REDENEN DE RECHTBANK

Gelet op de artikelen:

- 1 en 2 van de wet van 4 oktober 1867 op de verzachtende omstandigheden;
- 66, 154 162, 162 bis, 182, 185, 187, 189, 190, 191, 194, 195, van het Wetboek van Strafvordering;
- 3 en 4 van de wet van 17 april 1878, houdende de voorafgaande titel van het wetboek van strafvordering;
- 7, 25, 31, 33, 38, 39, 40, 42,3°, 43 bis, 44, 50, 65 lid 1, 66, 79, 80, 433 ter, 433 quater 2°, 433 quinquies §1,2°, 433 septies 2°, 6° en 433 novies van het Strafwetboek;
- 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964, betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie; het K B. van 6 oktober 1994; 1382 van het Burgerlijk Wetboek;
- 1022 Gerechtelijk Wetboek;
- 1 en 3 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op de geldboetes, zoals gewijzigd;
- 28, 29 en 41 van de wet van 1 augustus 1985 en het K.B. van 18 december 1986, zoals gewijzigd;
- 91, lid 2 en 148 van het K.B. van 28 december 1950 betreffende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd;
- 11, 12, 16, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;

OP STRAFGEBIED

RECHTDOENDE NA TEGENSpraak ten aanzien van A. R., A. G., A. S. en D. M..

ONTVANGT HET VERZET van A. R., A. G., A. S. en D. M.

OPNIEUW RECHTDOENDE

Beperkt de feiten in hoofde van A. R., A. G., A. S. en D. M. voor wat de tenlasteleggingen A1, A2, BI en B2 betreft in die zin dat de verzwarende omstandigheid, dat het misdrijf een daad van deelneming is aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging is wegvalt,

Wat betreft A. R.

Spreekt A. R. vrij voor de tenlasteleggingen A3, A4, B3, B4, C3, C4, D3 en D4.

Verklaart de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A1 zoals beperkt, A2 zoals beperkt, BI zoals beperkt, B2 zoals beperkt, C1, C2, D1 en D2 bewezen in hoofde van A. R..

Veroordeelt A. R. uit hoofde van de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A1 zoals beperkt, A2 zoals beperkt, BI zoals beperkt, B2 zoals beperkt, C1, C2, D1 en D2 vermengd tot:

- een gevangenisstraf van VIERENVEERTIG (44) MAANDEN
- en een geldboete van DUIZEND (1000) EUR

Zegt dat de geldboete van DUIZEND EUR wordt verhoogd, bij toepassing van de wet op de opdecimen, tot ZESDUIZEND EUR (1000 EUR x 6) en vervangen, bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn, door een vervangende gevangenisstraf van drie maanden.

Zegt dat de tenuitvoerlegging van huidig vonnis zal worden uitgesteld, gedurende een termijn van vijf jaar, wat betreft de helft van de hoofdgevangenisstraf van vierenvestig maanden onder de voorwaarden van de wet betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie. Veroordeelt A. R. tot de ontzetting van de rechten bedoeld in artikel 31 van het Strafwetboek voor een termijn van vijf jaar.

Verklaart verbeurd in hoofde van A. R., bij toepassing van artikelen 42,3°, 43bis en 433 novies van het Strafwetboek een bedrag van 5.920 EUR als vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de bewezen verklaarde misdrijven voortvloeien.

Veroordeelt A. R. tot het betalen van:

- een bedrag van 25,00 EUR, verhoogd met de wettelijke opdecimen tot 150,00 EUR als bijdrage aan het Bijzonder Fonds voor hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders,
- een vaste vergoeding van 51,20 EUR,
- de gerechtskosten met inbegrip van de kosten op verzet in totaal bedragende 1.785,88 EUR.

Wat betreft de beklaagde A. G.

Spreekt A. G. vrij voor de tenlasteleggingen A3, A4, B3, B4, C3, C4, D3 en D4.

Verklaart de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A1 zoals beperkt, A2 zoals beperkt, BI zoals beperkt, B2 zoals beperkt, C1, C2, D1 en D2 bewezen in hoofde van A. G..

Veroordeelt A. G. uit hoofde van de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A1 zoals beperkt, A2 zoals beperkt, BI zoals beperkt, B2 zoals beperkt, C1, C2, D1 en D2 vermengd tot:

- een gevangenisstraf van VIERENVEERTIG (44) MAANDEN
- en een geldboete van DUIZEND (1000) EUR

Zegt dat de geldboete van DUIZEND EUR wordt verhoogd, bij toepassing van de wet op de opdecimen, tot ZESDUIZEND EUR (1000 EUR x 6) en vervangen, bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn, door een vervangende gevangenisstraf van drie maanden.

Zegt dat de tenuitvoerlegging van huidig vonnis zal worden uitgesteld, gedurende een termijn van vijf jaar, wat betreft de helft van de hoofdgevangenisstraf van vierenveertig maanden onder de voorwaarden van de wet betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie.

Veroordeelt A. G. tot de ontzetting van de rechten bedoeld in artikel 31 van het Strafwetboek voor een termijn van vijf jaar.

Verklaart verbeurd in hoofde van A. G., bij toepassing van artikelen 42,3°, 43bis en 433 novies van het Strafwetboek een bedrag van 11.480 EUR als vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de bewezen verklaarde misdrijven voortvloeien.

Veroordeelt A. G. tot het betalen van:

- een bedrag van 25,00 EUR, verhoogd met de wettelijke opdecimen tot 150,00 EUR als bijdrage aan het Bijzonder Fonds voor hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders,
- een vaste vergoeding van 51,20 EUR,
- de gerechtskosten met inbegrip van de kosten op verzet in totaal bedragende 1.785,88 EUR.

Wat betreft de beklaagde A. S.

Spreekt A. S. vrij voor de tenlasteleggingen A3, A4, B3, B4, C3, C4, D3 en 134.

Verklaart de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A1 zoals beperkt, A2 zoals beperkt, BI zoals beperkt B2 zoals beperkt, C1, C2, D1 en D2 bewezen in hoofde van A. S..

Veroordeelt A. S. uit hoofde van de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A1 zoals beperkt, A2 zoals beperkt, BI zoals beperkt, B2 zoals beperkt, C1, C2, D1 en D2 vermengd tot:

- een gevangenisstraf van **VIERENVEERTIG (44) MAANDEN**
- en een geldboete van **DUIZEND (1000) EUR**

Zegt dat de geldboete van **DUIZEND EUR** wordt verhoogd, bij toepassing van de wet op de opdecimen, tot **ZESDUIZEND EUR (1000 EUR x 6)** en vervangen, bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn, door een vervangende gevangenisstraf van drie maanden.

Zegt dat de tenuitvoerlegging van huidig vonnis zal worden uitgesteld, gedurende een termijn van vijf jaar, wat betreft de helft van de hoofdgevangenisstraf van vierenveertig maanden onder de voorwaarden van de wet betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie.

Veroordeelt A. S. tot de ontzetting van de rechten bedoeld in artikel 31 van het Strafwetboek voor een termijn van vijf jaar.

Verklaart verbeurd in hoofde van A. S., bij toepassing van artikelen 42,3°, 43bis en 433 novies van het Strafwetboek een bedrag van 11.918 EUR als vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de bewezen verklaarde misdrijven voortvloeien.

Veroordeelt A. S. tot het betalen van:

- een bedrag van 25,00 EUR, verhoogd met de wettelijke opdecimen tot 150,00 EUR als bijdrage aan het Bijzonder Fonds voor hulp aan de slachtoffers van opzettelijke

- gewelddaden en aan de occasionele redders,
- een vaste vergoeding van 51,20 EUR,
 - de gerechtskosten met inbegrip van de kosten op verzet in totaal bedragende 1.785,88 EUR

Wat betreft de beklaagde D. M.

Spreekt D. M. vrij voor de tenlasteleggingen A3, A4, B3, B4, C3, C4, D3 en D4.

Verklaart de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A1 zoals beperkt, A2 zoals beperkt, BI zoals beperkt, B2 zoals beperkt. C1, C2, D1 en D2 bewezen in hoofde van D. M..

Veroordeelt D. M. uit hoofde van de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A1 zoals beperkt, A2 zoals beperkt, BI zoals beperkt, B2 zoals beperkt, C1, C2, D1 en D2 vermengd tot:

- een gevangenisstraf van VIERENVEERTIG (44) MAANDEN
- en een geldboete van DUIZEND (1000) EUR

Zegt dat de geldboete van DUIZEND EUR wordt verhoogd, bij toepassing van de wet op de opdecieimen, tot ZESDUIZEND EUR (1000 EUR x 6) en vervangen, bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn, door een vervangende gevangenisstraf van drie maanden.

Zegt dat de tenuitvoerlegging van huidig vonnis zal worden uitgesteld, gedurende een termijn van vijf jaar, wat betreft de helft van de hoofd gevangenisstraf van vierenvieftig maanden onder de voorwaarden van de wet betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie.

Veroordeelt D. M. tot de ontzetting van de rechten bedoeld in artikel 31 van het Strafwetboek voor een termijn van vijf jaar.

Verklaart verbeurd in hoofde van D. M., bij toepassing van artikelen 42,3°, 43bis en 433 novies van het Strafwetboek een bedrag van 10.550 EUR als vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de bewezen verklaarde misdrijven voortvloeien.

Veroordeelt D. M. tot het betalen van:

- een bedrag van 25,00 EUR, verhoogd met de wettelijke opdecieimen tot 150,00 EUR als bijdrage aan het Bijzonder Fonds voor hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders,
- een vaste vergoeding van 51,20 EUR,
- de gerechtskosten met in begrip van de kosten op verzet in totaal bedragende 1.785,88 EUR

OP BURGERLIJK GEBIED

RECHTDOENDE NA TEGENSPRAAK ten aanzien van A. R., A. G., A. S. en D. M. en Het FEDERAAL CENTRUM VOOR DE ANALYSE VAN MIGRATIESTROMEN, BESCHERMING VAN DE GRONDRECHTEN VAN VREEMDELINGEN EN DE SRTIJD TEGEN MENSENHANDEL,

ONTVANGT HET VERZET van A. R., A. S. en D. M. en verklaart het verzet van A. G.

onontvankelijk

OPNIEUW RECHTDOENDE

De rechtbank verklaart de vordering van de burgerlijke partij Het FEDERAAL CENTRUM VOOR DE ANALYSE VAN MIGRATIESTROMEN, BESCHERMING VAN DE GRONDRECHTEN VAN VREEMDELINGEN EN DE STRIJD TEGEN MENSENHANDEL, als rechtsopvolger van Het CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSEN EN VOOR RACISMEBESTRIJDING ontvankelijk en gegrond voor zover gericht tegen A. R., A. S. en D. M..

De rechtbank veroordeelt A. R., A. S. en D. M. hoofdelijk tot betaling aan de burgerlijke partij Het FEDERAAL CENTRUM VOOR DE ANALYSE VAN MIGRATIESTROMEN, BESCHERMING VAN DE GRONDRECHTEN VAN VREEMDELINGEN EN DE STRIJD TEGEN MENSENHANDEL als rechtsopvolger van Het CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSEN EN VOOR RACISMEBESTRIJDING van de som van 1 EUR, te vermeerderen met de gerechtelijke intresten tegen de wettelijke rentevoet vanaf vandaag en de rechtsplegingsvergoeding bepaald op 82,50 EUR.

De rechtbank houdt de beslissing over de overige burgerlijke belangen ambtshalve aan.

Wat de onmiddellijke aanhouding betreft

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering tot onmiddellijke aanhouding van de veroordeelden A. R., A. G., A. S. en D. M.;

Daar de veroordeelden geen vaste woon-of verblijfplaats hebben is het niet denkbeeldig aan te nemen dat zij zouden pogen zich te onttrekken aan de tenuitvoerlegging van de opgelegde straf.

Bij toepassing van artikel 33 § 2 van de Wet van 20 juli 1990 aangeduid door de Voorzitter.

DE RECHTBANK:

Beveelt de onmiddellijke aanhouding van de veroordeelden A. R., A. G., A. S. en D. M..
Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

Dit vonnis is in openbare zitting uitgesproken op 19 mei 2016 door de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel, samengesteld uit:

Mevr. G. S.	rechter
In aanwezigheid van Mevr. A.	gerechtelijk stagiair gemachtigd door de Procureur Generaal
Met bijstand van Mevr. I. G.	afgevaardigd griffier

(...)